

Selskabet ejer endvidere 20 % af tilladelse 6/95, som er grundlaget for indvindingen af Siri feltet.

Spm. nr. S 2940

Til miljø- og energiministeren (7/6 2000) af:
Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om der vil blive taget skridt til at ændre og eventuelt opstramme reglerne for gasafbrænding blandt andet i forbindelse med indkøring af nye gas- og olieletter?«

Begrundelse

Energistyrelsen har med begrundelse i forskellige tekniske problemer godkendt, at Amerada Hess forlænger testperioden og dermed også afbrænding af store mængder gas fra det nye Syd Arne og Siri felterne. I Aktuelt (6/6-2000) udtaler Energistyrelsen, at den lange testperiode ikke afviger markant fra de normale indkøringsperioder, der kan vare op til 5-7 måneder. Dette skal ses i sammenhæng med, at der i Norge normalt kun kan tillades en testperiode på højst 3 uger.

Spørgeren mener, at det er af stor vigtighed, at der ikke sker unødvendig afbrænding af kostbar naturgas, da dette må anses for at være et stort samfundsøkonomisk ressourcetilfælde.

Svar (15/6 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Danmark tillader ligesom Norge kun gasafbrænding i forbindelse med olie- og gasproduktionen, hvor det af sikkerhedsmæssige og tekniske grunde ikke er muligt at udnytte gasen. Under normale driftsforhold er mængden af afbrændt gas beskedent.

Aktuelts oplysninger fra 6. juni 2000 om forholdene i Danmark og Norge er ikke umiddelbart sammenlignelige. Ved en prøveproduktion af en olie/gasbrønd i Danmark gives tilladelse til afbrænding af hele eller dele af produktionen i en kort periode, typisk i 2-3 uger. I forbindelse med indkøring af nye behandlingsanlæg tillades, at gas afbrændes i en periode, indtil det nye udstyr er finjusteret og eventuelle fejl er rettet.

Norge foretager den samme sondring mellem prøveproduktion af en brønd og indkøring af nye behandlingsanlæg.

Aktuelts artikel sammenligner imidlertid indkøringen af de to nye danske felter – Siri og Syd Arne – med reglerne for prøveproduktion i Norge. Denne sammenligning er ikke holdbar. Der er ingen principiel forskel på den administrative praksis i Norge og Danmark, hverken hvad angår prøveproduktion af nye brønde eller i forbindelse med indkøring af nye behandlingsanlæg.

Gasafbrænding fra de danske felter kræver tilladelse fra Energistyrelsen. Disse tilladelser gives på grundlag af en detaljeret redegørelse for årsagen til afbrændingen og for, hvilke tiltag der gøres for at begrænse de afbrændte gasmængder.

Jeg lægger stor vægt på, at såvel gasafbrænding som CO₂-udledning fra produktionen til stadighed begrænses mest muligt, men finder på baggrund af den konkrete sag ikke anledning til at ændre den danske praksis på området.

Spm. nr. S 3033

Til miljø- og energiministeren (16/6 2000) af:
Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om halmleverandørernes eventuelle medejerskab af den kommende halmkedel på Nordjyllandsværket kan få indflydelse på fastsættelsen af halmpriserne og/eller værket energipriser (jf. artiklen i Landsbladet den 26. maj 2000 »Elsam forhandler med-ejermodel med leverandører«)?«

Begrundelse

Der ydes store statstilskud til produktion af energi baseret på halm. Spørgeren finder det derfor vigtigt at få oplyst, hvilken økonomisk fordel – direkte eller indirekte – de halmproducerende landmænds medejerskab får i form af »leverandørguleroden« og muligheden for en overskudsdeling, som det hedder i artiklen. Det bedes derfor oplyst, om denne privatøkonomiske ejerfordel kommer til at betyde højere energipriser.